

Ali si upate pridobiti »Slovenskemu gospodarju« vsaj enega novega naročnika?

bil rajnemu Antonu krstni boter in mu je oskrbel na Dunaju tvrdo, pri kateri se je izučil za mesarja. Anton je že leta 1911. ustanovil svoje podjetje v Sarajevu in se je šele po prevratu naselil v Mariboru ter je zgradil najmodernejšo tovarno za mesne izdelke in konzerve v Bohovi pri Mariboru. Rajni je bil dobro znan po vsej Sloveniji in Hrvaški. Zapušča ženo, dva sina, hčerko in več uglednih bratov. Blagemu Antonu svetila večna luč, preostali naši sožalje!

Smrt našega zvestega in dolgoletnega naročnika, Iz Rotmana pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah poročajo: S tužnim glasom so nam naznanili zvonovi 19. septembra, da je šel k večnemu počitku po dolgi in mučni bolezni, katero je z vso potrpežljivostjo prenašal, 79 letni in po širni okolici obče spoštovani Franc Segula. Bil je iz stare in spoštovane šegulove, p. d. Prosenjakove rodbine. Bil je tudi vzor krščanskega moza in očeta. Ni se ustrašil kljub visoki starosti nikdar slabega vremena, da ne bi šel vsako nedeljo k sv. maši. Njegov 40 let je bil naročnik »Slov. gospodarja«, kakor tudi zdaj ni hiša brez tega dobrega lista. Rajni je imel za vsakega prijazno in v težavah tudi tolažilno besedo. Da je bil priljubljen, je kljub obilnemu delu pokazal njegov pogreb. Naj mu sveti večna luč — preostali naši sožalje!

Gostilničar in odlični harmonikar umrl. Pred dnevi je v Lipovcih v Prekmurju zatislil oči k večnemu spanju dolgoletni gostilničar in posestnik Mertlik Stefan. Pokojnika smo še pred kratkim videli, kako je goste zabaval s harmoniko, ki mu je bila neločljiv prijatelj. Toda zavratna bolezen ga je vrgla v posteljo, iz katere se ni več dvignil. Pokopan je bil ob veliki udeležbi ljudi na domačem pokopališču. Naj mu bo lahka zemlja — preostali naši sožalje!

Dva pogreba v Braslovčah. V sredo, 18. septembra, smo položili k večnemu počitku dobro, mlado krščansko mater Vodlak Franciško, p. d. Orešnico iz Malih Braslovč, ki zapuša sedem malih otrok. Po komaj 14 dnevni hudi bolezni jo je Vsemogočni poklical k sebi ter jo vzel iz srede ljubljenega družine, kateri je

bila zgledna krščanska mati. Obilna udeležba pri pogrebu je pričala globoko sočutje s hudo prizadeto družino. — Skoro hkrati kot Orešnici so se oglašili braslovski zvonovi 80 letnemu očetu Strojanski Ivanu iz Dobrovelj. To je bil mož globoke vere in ljubezniv oče svojim otrokom, ki jih je vse vzgojil v strogo krščanskem duhu. Stvarnik življenja pa je hotel, da se število Strojanske družine ni zmanjšalo, ker je nekaj ur pred dedekovo smrtjo zagledal luč sveta njegov vnuk, mali Tonček. Takoj po pogrebu očeta pa je moral sin Ivan, ki gospodari na domu, na orožne vaje. Kakor Orešnikova, tako tudi Strojanska hiša sta vedno naročnici izključno le katoliških listov in tako tudi seveda »Slov. gospodarja«. — Rajna naj počivata v miru, žalujočim pa naše sožalje!

Zadnja pot Jožefa Petrina, p. d. Mržiča, v Rečici ob Savinji. Preteklo nedeljo smo spremljali na zadnji poti posestnika Jožefa Petrina, p. d. Mržiča, iz trga Rečice. Kako priljubljen je bil, je pričal pogreb, katerega se je udeležilo mnogo ljudstva od blizu in daleč. Razen tega se je pogreba udeležilo poleg domače gasilske čete še šest sosednjih gasilskih čet. Saj pa je bil član domače čete nad 40 let. Udeleževal se je tudi v javnem življenju. Bil je več let član krajevnega školskega odbora, kjer je s svojimi pametnimi predlogi vedno rad podprl delo učiteljstva in šole. Bil je tudi odbornik Hranilnice in posojilnice ter Kmečke zveze. Kot dober družinski oče in gospodar je bil znan daleč naokoli. V njegovo hišo so prihajali samo naši časopisi, tako n. pr. »Slov. gospodar« že od začetka izhajanja. V svojem življenju se je vestno držal verskih in narodnih načel. Bil je hrast, ki ga veter ni majal. Ob odprtem grobu sta se od njega poslovila domači župnik in dekan monsignor Alfonz Požar, ki je v njem izgubil vestnega in dobrega cerkvenega ključarja, ter šolski upravitelj g. Kotnik v imenu učiteljstva in šole.

Smrt rudarjeve žene. Iz Senovega pri Rajhenburgu poročajo: Dne 20. septembra je v javni bolnišnici v Brežicah umrla Furlan Jožefa vdova po rudarju. Zapustila je šest otrok v starosti od 7 do 18 let, ki so sedaj sirote brez staršev. Pokopana je bila v Brežicah. Pogreba se je udeležila rudarska godba in veliko število rudarjev. Z lepimi besedami se je v imenu rudarjev poslovil od rajne g. kaplan Videčnik. Naj počiva v miru, žalujočim naše sožalje!

## Kratke tedenske novice

Naša vlada bo kmalu razpisala notranje posojilo štiri milijarde din sporazumno z denarnimi zavodi.

Madžarski kmetijski minister grof Mihael Teleky, ki se je mudil zadnje dni v Nišu na kmetijski razstavi in v Beogradu, se je vrnil v Budimpešto.

Gospodarski svet Balkanske zveze se bo sestal v začetku oktobra v Atenah in bo trajal nekaj dni.

Novi romunski zunanji minister Sturza je izjavil, da so izgubile veljavo z vpeljavo novega režima v Romuniji vse pogodbe in sporazumi, katere je imela Romunija s posameznimi državami.

Nakaznice je uvedla Italija 1. oktobra na malo, slano in maslo.

Španski notranji minister Suner je bil ponovno sprejet pri Ribbentropu in Hitlerju. Sedaj je na poti v Rim, kjer se bo sestal z Mussolinijem.

Angleži poročajo, da je nemški zunanji minister Ribbentrop odletel z letalom v Moskvo. Njegovo potovanje je v zvezi z vojaško pogodbo: Nemčija-Italija-Japonska.

V nezasedeni Franciji narašča monarhistična propaganda. Nemčija bi podpirala obnovo kraljestvo, če bi se pojavilo v kakšni močni obliki.

V Egiptu italijanska ofenziva po zaključeni prvi fazi počiva. Vršijo se samo obojestranska bombardiranja z večjim in manjšim uspehom.

Boji med francoskim generalom De Gaullem in posadko v francoskem kolonialnem mestu Dakar v zahodni Afriki so prenehali, ker je izjavil general De Gaulle, da noče prelivati bratske krvi in se je raje umaknil izpred Dakara z angleškim brodom vred.

Kot odgovor na napad na Dakar je francoska vlada v Vichyju zapovedala bombardiranje angleške trdnjave Gibraltar po francoskih letalcih. Sedaj je tudi to bombardiranje prenehalo.

Angleške oblasti so stavile generalnemu guvernerju velikega francoskega otoka Madagaskar v vzhodnem afriškem morju zahtevo, da se preda. Guverner je to odklonil in bo prišlo do bloкаде otoka.

Japonsko poslaništvo v Londonu je pozvalo 750 Japoncev, ki živi na Angleškem, da zapustijo Anglijo.

Stalno se vršijo posvetovanja med ameriškim in ruskimi državniki, in to v Washingtonu in v Moskvi.

Združene ameriške države so prepovedale izvoz železa in jekla na Japonsko. Ta prepoved bo uničila polovico japonske industrije.

Pogajanja o vojaškem sodelovanju med državami Severne Amerike in 19 republikami Južne Amerike so bila uspešno zaključena dne 29. septembra.

Zedinjene države Severne Amerike bodo stopile v vojno najkasneje prihodnjo spomlad, ako jih ne bo prisilil razvoj dogodkov k temu koraku že poprej.

Skupni izdatki Združenih držav Severne Amerike na kopnem, morju in v zraku so določeni na 700 milijard dinarjev. S to vsoto bo izveden samo en del oborožitvenega načrta.

## Otvoritev Prosvetnega doma v Turnišču

Nekako pred dobrim letom se je začel graditi pod skrbno roko g. dekana Jeriča v Turnišču nov prosvetni dom, ki se bo nazival »Farno-prosvetni dom«. Obširne predpriprave so bile končane in so bila gradbena dela započeta, in to v onih usodnih dneh lanskega leta, ko se je spet začela vojna vihra. S strahom smo gledali v bodočnost ter ugibali, da li nam bo mogoče pod takimi okolnostmi to veliko delo dovršiti, in ali nam ne bo mogoče ista tega dela prekinila ter zastavila na pol poti? Toda tudi to ni zmanjšalo dobre in odločne volje graditelja g. dekana in

njegovih zvestih sodelavcev ter so se s tem večjo vnemo ter odločno voljo oprijeli težke naloge, tako da je bila zgradba do zime pod streho. Tako na spomlad, ko je zima toliko popustila, da se je z delom lahko začelo, se je delo nadaljevalo vse do dogotovitve in se je dom po enem letu lahko izročil svojemu namenu.

Blagoslovitev doma je bila v nedeljo, 22. septembra. Blagoslovitvene obrede je izvršil po rani sv. maši g. dekan Jerič Ivan. Nato je nagovoril navzoče domače in sosednje farane in v kratkih potezah nekoliko pojasnil zgodovino tega dela

Pes na bojišču. O uporabi psov za prenašanje poročil v nemški vojski, poroča »Berliner Zeitung am Mittag« sledeče: »Ob Siegfriedovi črti so uporabljali prenašanje sporočil najrazličnejša pasja plemena, ovčarje, rottwelce, airedalske teriere, dobermannske pinče itd. Te pse držijo v posebnih stajah za fronto ter jih uporabljajo za določene proge, na katerih vzdržujejo dodatne poročevalske zveze s sprednjimi postojankami. Te proge so dolge 2 do 5 km. Pes mora pri tem premagati najrazličnejše ovire, zapore, žične pregrade, ozke steze, jarke itd. in nič ga ne sme zmotiti, da zaide s prave poti. Živali so doslej brez izgub prečkale celo mnska polja. Takšna polja za pse niso nevarna, ker so živali prenaša-

opazovati mladega, vitkega farmerja, ki se je oblačil prav tako kot covboji, samo snažno in skrbno, kar ni bila navada v tej pokrajini. Pisana ruta, ki jo je imel zavezano okrog vratu, je močno poudarila temno barvo obraza in lesket kostanjevovrjavih las. Ozka usta so pričala o odločnosti in moči. Nad ravnim nosom je imel močne obrvi, ki so se stikale in senčile neustrašene oči ter jim dajale zapovedovalen izraz. Srajca iz jelenove kože se je svetlikala od snage. Od širokega, s srebrom okovanega pasu sta viseli dve torbici, iz katerih sta zrla ročaja samokresov.

Tudi Roger se je bližal Mariji in ji priliznjeno dejal: »Marija, dovolite, da poskrbim za vas. Četudi je na videz med nama nek nesporazum, ni treba, da bi o njem javno razpravljala. Celo nasprotno, rekel bi...«

... da bo bolje, če spet sedete!« ga je prekinil Erik, ki je že stal ob Marijini strani in gledal po sobi, da bi ji našel primeren prostor.

Garnett ga je že našel. Za majhno mizo pod drugo svetilko. Erik je odvedel Marijo k mizi. Ko je deklica sedla, se ji je globoko priklonil, nakar je zagnal v zrak svoj širokokrajni klobuk. Ko ga je spet zgrabil, se je napotil proti vratom.

Možje so se veselo zasmejali. Samo Roger je ostal mrk. Sledil je Eriku in ko se je mladenič pri vratih obrnil, da bi še enkrat pozdravil Marijo, je dejal sikaje:

»Na cesti ste rekli, da bi radi z menoj govorili. Zdaj pa bi jaz rad z vami govoril.«

Erik se je ustavil in izzivalno pogledal nasprotnika.

»Vi se vtikate v moje zasebne zadeve,« je začel Asplet.

»Meni pa se zdi, da se vi vtikate v zadeve Marije Linscott, in sicer brez najmanjše pravice,« je odvrnil Erik.

»Motite se! Jaz imam pravico do tega.«

»To je zame novost. Vi si samo delate pravico, ki pa nima podlage.«

»Ali vam je morda Marija Linscott še enkrat povedala, da ne potrebuje vašega varuštva?«

»Ne. To je nepotrebno,« je odvrnil mladenič.

Zardel je in njegov glas je postajal preteč. Rezeko je nadaljeval:

»Tu ne gre za želje ali mnenje gospodične Linscott. Moja dolžnost je, da preprečim zločinsko postopanje človeka, kateremu niti nesebična zaupljivost dame ni sveta.«

»Erik,« je zaničljivo odvrnil Asplet, »vi tako govorite, ko da bi brali iz knjige. Zdi se mi, da ste ljubosumni in...«

»Še toliko dostojnosti nimate v sebi,« ga je ves razdražen prekinil Erik, »da bi o teh stvareh molčali.«

Naglo je stopil k lopovu in ga divje pogledal.

(Dolje sledi)